

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem v aktuálním obsazení v řízení o žalobě vedené pod sp.zn. 15 Af 112/2016 a o návrhu na přikázání věci jinému soudu z důvodů tzv. delegace nutné,

t a k t o :

- I. Soudci správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., JUDr. Petr Černý, Ph.D. a Mgr. Václav Trajer **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci žalobce vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 Af 112/2016.
- II. Návrh na přikázání věci jinému než Krajskému soudu v Ústí nad Labem **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce uplatnil v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č. j. 34943/16/5100-31462-704389, ve věci vyměření daně z nemovitých věcí za rok 2015.

Poté, co byl žalobce krajským soudem vyzván k zaplacení soudních poplatků, požádal dne 4. 12. 2016 o ustanovení zástupce, osvobození od soudních poplatků a současně uplatnil včasnou námitku podjatosti *„všech soudců zdejšího soudu v aktuálním obsazení s návrhem na jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejenom této věci a předložení věci k rozhodnutí podle § 12 odst. 1 o. s. ř. (sic!), neboť věc musí být přikázána jinému soudu tébož stupně z důvodu delegace nutné, protože jinak opět reálně hrozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“*.

Z aktuálního rozvrhu práce krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že námitka podjatosti se týká soudců správního úseku krajského soudu, jimiž jsou JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., JUDr. Petr Černý, Ph.D. a Mgr. Václav Trajer.

K předkládací zprávě krajského soudu byla připojena vyjádření těchto soudců k námitce podjatosti; všichni uvedli, že se za podjaté nepovažují, neboť nemají žádný vztah k účastníkům ani k projednávané věci, nepodíleli se ani na projednání a rozhodování věci před správním orgánem.

Z odůvodnění námitky podjatosti se podává, že důvod pro vyloučení soudců krajského soudu spatřuje žalobce v tom, že podle jeho názoru v této a jiných věcech nerozhodují *„nezávisle, nestranně, odborně a spravedlivě“*.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“ (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem). Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Jakkoli je žalobcova námitka podjatosti velmi obecná a – izolovaně posuzováno – za hranicí požadavku na její odůvodněnost a konkrétnost, z jejího obsahu a ze skutečnosti, že žalobce vedl a vede před správními soudy, včetně krajského soudu, celou řadu soudních sporů, Nejvyšší správní soud dovozuje, že ji žalobce opírá o rozhodování krajského soudu v jeho věcech, jež nyní projednávané věci předcházejí.

Námitka podjatosti není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Námitka podjatosti vznesená žalobcem vůči soudcům krajského soudu tedy neobstojí, neboť ji vztahuje k jejich presumovanému „*postupu ... v řízení o projednávané věci*“ a k jejich „*rozhodování v jiných věcech*“, tj. k důvodům, jež podle výslovného ustanovení § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku I tohoto usnesení uvedeno.

Vzhledem k tomu ani logicky nemohlo být vyhověno návrhu žalobce na přikázání věci jinému než Krajskému soudu v Ústí nad Labem, neboť nebyla splněna podmínka tzv. delegace nutné dle § 9 odst. 1 s. ř. s., tzn., že pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů místně příslušného krajského soudu nelze sestavit senát. Jak je z výroku I zřejmé, nikdo z těchto soudců vyloučen nebyl. Proto byl návrh na přikázání věci jinému soudu výrokem II zamítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu